

REGULAMENTUL (CE) NR. 924/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 16 septembrie 2009
privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001
(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Este esențial ca, pentru buna funcționare a pieței interne și pentru facilitarea schimburilor comerciale transfrontaliere în cadrul Comunității, comisioanele pentru plățile transfrontaliere în euro să fie identice cu cele pentru plățile corespunzătoare dintr-un stat membru. Acest principiu al egalității comisioanelor este instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2560/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 2001 privind plățile transfrontaliere în euro ⁽⁴⁾, care se aplică plăților transfrontaliere în euro și coroane suedeze (kronor) până la 50 000 EUR sau echivalent.

(2) Raportul Comisiei din 11 februarie 2008 privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 privind plățile transfrontaliere în euro a confirmat că aplicarea regulamentului respectiv a redus în mod efectiv comisioanele aferente operațiunilor transfrontaliere de plată în euro la nivelul comisioanelor naționale și că respectivul regulament a încurajat industria europeană de plăți să depună eforturile necesare pentru construirea unei infrastructuri de plăți cu acoperire comunitară.

⁽¹⁾ Avizul din 24 martie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 21, 28.1.2009, p. 1.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 24 aprilie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 iulie 2009.

⁽⁴⁾ JO L 344, 28.12.2001, p. 13.

(3) Raportul Comisiei a examinat problemele practice întâlnite în legătură cu punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001. În concluzie, au fost propuse o serie de amendamente la respectivul regulament pentru a soluționa problemele identificate în timpul procesului de reexaminare. Aceste probleme se referă la perturbarea pieței interne a plăților cauzată de obligațiile de raportare statistică divergente, asigurarea respectării Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 din cauza lipsei autorităților competente naționale identificate, absența organismelor extrajudiciare de reclamație pentru soluționarea litigiilor legate de respectivul regulament și faptul că regulamentul nu acoperă debitările directe.

(4) Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne ⁽⁵⁾ asigură temeieri juridice moderne pentru crearea unei piețe interne de plăți la nivelul întregii Comunități. Pentru a asigura consecvență juridică între ambele acte legislative, se recomandă modificarea dispozițiilor relevante din Regulamentul (CE) nr. 2560/2001, în special a definițiilor.

(5) Regulamentul (CE) nr. 2560/2001 acoperă transferurile de credit transfrontaliere și operațiunile transfrontaliere de plăți electronice. În conformitate cu obiectivul Directivei 2007/64/CE, care este de a face posibile debitările directe transfrontaliere, se recomandă extinderea domeniului de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001. Nu este încă recomandabil să se aplice principiul egalității comisioanelor pentru instrumentele de plată care se bazează preponderent sau exclusiv pe suport de hârtie, precum cecurile, deoarece, prin însăși natura lor, acestea nu pot fi prelucrate într-un mod la fel de eficient ca plățile electronice.

(6) Principiul egalității comisioanelor ar trebui să se aplice plăților inițiate sau efectuate pe suport de hârtie sau în numerar, care sunt prelucrate electronic pe parcursul etapelor de plată, cu excepția cecurilor, precum și tuturor comisioanelor legate direct sau indirect de o operațiune de plată, inclusiv comisioanelor pe care le presupune un contract, cu excepția comisioanelor de conversie monetară. Din categoria comisioanelor indirecte fac parte comisioanele aplicate pentru constituirea unui ordin de plată permanent, comisioanele pentru efectuarea de plăți prin card de plată, de debit sau de credit, care ar trebui să fie aceleași și pentru plățile naționale, și pentru plățile transfrontaliere în cadrul Comunității.

⁽⁵⁾ JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

- (7) În vederea prevenirii fragmentării piețelor de plată, este oportun să se aplice principiul egalității comisioanelor. În acest scop, pentru fiecare categorie de operațiune de plată transfrontalieră ar trebui să fie identificată o plată națională care are caracteristici identice sau foarte similare cu plata transfrontalieră. Ar putea fi folosite, printre altele, următoarele criterii de identificare a plății naționale care corespund unei plăți transfrontaliere: canalul de inițiere, de executare și de finalizare a plății, gradul de automatizare, orice formă de garantare a plății, statutul clientului și relația cu prestatorul serviciilor de plată sau instrumentul de plată utilizat, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 23 din Directiva 2007/64/CE. Acest set de criterii nu ar trebui considerat exhaustiv.
- (8) Autoritățile competente ar trebui să emită orientări în vederea identificării plăților corespunzătoare, atunci când consideră că este necesar. Comisia, asistată, atunci când este cazul, de Comitetul de plăți, ar trebui să ofere îndrumarea necesară și să acorde asistență autorităților competente.
- (9) Este important ca efectuarea plăților transfrontaliere să fie facilitată pentru prestatorii serviciilor de plată. În acest sens, ar trebui promovată standardizarea în ceea ce privește, în special, utilizarea Numărului de cont bancar internațional (IBAN) și a Codului de identificare a băncii (BIC). Prin urmare, este oportun ca utilizatorii serviciilor de plată să primească de la furnizorii de servicii de plată informații suficiente privind codurile IBAN și BIC pentru contul în cauză.
- (10) Obligațiile divergente de raportare statistică a bilanțelor de plăți, care se aplică exclusiv operațiunilor de plată transfrontaliere, împiedică dezvoltarea unei piețe integrate a plăților, în special în cadrul spațiului unic de plăți în euro (SEPA). Într-un context SEPA este recomandabil să se reevalueze, până la 31 octombrie 2011, oportunitatea eliminării acestor obligații de raportare pe baza decontărilor bancare. Pentru a garanta o furnizare continuă, în timp util și eficientă a statisticilor bilanțelor de plăți, este de asemenea recomandat să se asigure în continuare colectarea datelor de plată disponibile imediat, precum IBAN, BIC și suma tranzacției sau a datelor de bază, cumulative privind plățile pentru diferite instrumente de plată, în cazul în care procesul de colectare nu întrerupe procesarea plăților automate și poate fi complet automatizat. Prezentul regulament nu afectează obligațiile de raportare legate de obiective politice diferite, cum ar fi prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului sau de scopuri fiscale.
- (11) În prezent, schemele naționale de debitare directă existente folosesc modele comerciale diferite. Pentru a facilita lansarea schemei de debitare directă SEPA este necesar să se instituie un model comercial comun și să se asigure o mai mare transparență juridică în ceea ce privește comisioanele interbancare multilaterale. Pentru debitările directe transfrontaliere, acest lucru ar putea să fie realizat prin stabilirea, în mod excepțional, a unui quantum maxim al comisionului interbancar multilateral perceput pentru fiecare operațiune de plată în cursul unei perioade tranzitorii. Cu toate acestea, părțile la acordul multilateral ar trebui să fie libere să stabilească un nivel mai scăzut al comisionului sau să convină asupra aplicării unui comision interbancar multilateral egal cu zero. Pentru debitările directe naționale realizate în cadrul SEPA, s-ar putea folosi același comision național interschimb sau o altă remunerație interbancară agreeată între prestatorii serviciilor de plată ai beneficiarului plății și ai plătitorului, care exista înainte de data aplicării prezentului regulament. În cazul în care se aplică o reducere unui astfel de comision național multilateral interschimb sau altei remunerații interbancare agreeate sau se recurge la eliminarea acestora pe parcursul unei perioade tranzitorii, de exemplu ca rezultat al aplicării legislației în domeniul concurenței, revizuirea reglementărilor ar trebui să se aplice și debitărilor directe naționale realizate în cadrul SEPA în cursul perioadei tranzitorii. Cu toate acestea, în cazul în care o operațiune de debitare directă face obiectul unui acord bilateral, termenii acordului bilateral ar trebui să prevaleze asupra oricărui comision multilateral interschimb sau a oricărei alte remunerații interbancare agreeate. Societățile pot să se folosească de securitatea juridică oferită în cursul perioadei tranzitorii pentru a elabora și a conveni asupra unui model comercial comun, pe termen lung, care să reglementeze funcționarea schemei de debitare directă SEPA. La sfârșitul perioadei tranzitorii, ar trebui să existe o soluție pe termen lung pentru modelul comercial al schemei de debitare directă SEPA, în conformitate cu dreptul comunitar în domeniul concurenței și cu cadrul de reglementare comunitar. În cadrul unui dialog susținut cu sectorul bancar și pe baza contribuțiilor actorilor relevanți de pe piață, Comisia intenționează să furnizeze, de urgență, orientări cu privire la obiectivele și criteriile măsurabile care privesc compatibilitatea unui astfel de sistem de compensare interbancară multilaterală, care ar putea include, printre altele, comisioane interbancare multilaterale, cu dreptul comunitar în domeniul concurenței și cu cadrul de reglementare comunitar.
- (12) Pentru ca o operațiune de debitare directă să fie efectuată, contul plătitorului trebuie să fie disponibil. Prin urmare, pentru a încuraja acceptarea cu succes a operațiunilor de debitare directă SEPA, este esențial ca toate conturile plătitorilor să fie accesibile, în condițiile în care acest lucru se întâmplă deja pentru schemele naționale existente de debitare directă în euro, în caz contrar plătitorul și beneficiarul plății neavând posibilitatea de a beneficia de avantajele schemei de debitare directă transfrontalieră. În cazul în care contul plătitorului nu este accesibil în cadrul schemei de debitare directă SEPA,

- plătitorul (debitorul) și beneficiarul plății (creditorul) nu vor putea beneficia de noile oportunități de plată prin debitare directă disponibile. Acest lucru este important mai ales în cazul în care beneficiarul plății inițiază colectarea plăților efectuate prin debitare directă într-un fișier de grup, această colectare realizându-se, de exemplu, lunar sau trimestrial pentru facturile la energie electrică și la alte utilități, în acest caz colectarea separată a plăților efectuate de fiecare client neavând loc. În cazul în care nu este posibil pentru creditori să aibă acces la toți debitorii lor prin intermediul unei singure operațiuni, va fi necesară o intervenție manuală suplimentară, ceea ce va genera probabil o creștere a costurilor. Prin urmare, în lipsa unei accesibilități obligatorii a prestatorului serviciilor de plată al plătitorului, eficiența colectării plăților grupate prin debitare directă nu va fi pe deplin consolidată, iar concurența la nivel paneuropean va continua să fie restricționată. Cu toate acestea, având în vedere trăsăturile specifice ale debitărilor directe între societăți, această dispoziție ar trebui să se aplice numai schemei de bază de debitare directă SEPA, iar nu schemei de debitare directă între societăți. Obligația de accesibilitate include dreptul unui furnizor de servicii de plată de a nu efectua o operațiune de debitare directă, în conformitate cu normele care reglementează schema de debitare directă, de exemplu referitoare la respingerea, refuzul sau anularea operațiunilor. În plus, obligația de accesibilitate nu ar trebui să se aplice prestatorilor de servicii de plată care au fost autorizați să furnizeze și să efectueze operațiuni de debitare directă, dar care nu desfășoară activități comerciale de acest tip.
- (13) În plus, datorită cerințelor tehnice pe care le implică accesibilitatea, este important ca un prestator de servicii de plată al unui plătitor să dispună de suficient timp pentru a se pregăti în vederea respectării cerinței privind accesibilitatea obligatorie. Prestatorii de servicii de plată ar trebui, așadar, să beneficieze de o perioadă tranzitorie de cel mult un an de la data punerii în aplicare a prezentului regulament, pentru a se conforma acestei cerințe. Întrucât prestatorii de servicii de plată din statele membre din afara zonei euro vor fi nevoiți să depună eforturi mai consistente în vederea pregătirii, acești prestatori de servicii de plată ar trebui să poată beneficia de o derogare de la aplicarea cerinței privind accesibilitatea obligatorie timp de cel mult cinci ani de la data punerii în aplicare a prezentului regulament. Cu toate acestea, ar trebui să se solicite prestatorilor de servicii de plată cu sediul într-un stat membru care a adoptat moneda euro în cursul a patru ani de la punerea în aplicare a prezentului regulament să se conformeze cerinței privind accesibilitatea obligatorie într-un termen de cel mult un an de la data intrării statului membru respectiv în zona euro.
- (14) Autoritățile competente ar trebui să fie împuternicite în mod eficient să își poată îndeplini îndatoririle de monitorizare și să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că prestatorii de servicii de plată respectă prezentul regulament.
- (15) Pentru a asigura posibilitatea reparației în cazurile unei aplicări defectuoase a prezentului regulament, statele membre ar trebui să instituie proceduri adecvate și eficiente de reclamație și de recurs, pentru soluționarea oricăror litigii între utilizatorul serviciului de plată și prestatorul său de servicii de plată. De asemenea, este important să se desemneze autorități competente și organisme extrajudiciare de reclamație și de recurs, fie desemnându-se organisme existente, dacă este posibil, fie instituind noi organisme.
- (16) Este esențial să se asigure cooperarea activă a autorităților competente și a organismelor extrajudiciare de reclamație și de recurs din cadrul Comunității pentru rezolvarea facilă și în timp util a litigiilor transfrontaliere prevăzute în prezentul regulament. Ar trebui să fie posibil ca o astfel de cooperare să ia forma unui schimb de informații cu privire la legislația sau la practica juridică din propria jurisdicție, a unui transfer sau a unei preluări a procedurilor de reclamație și de recurs, după caz.
- (17) Este necesar ca statele membre să stabilească în legislația națională sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare în cazul nerespectării prezentului regulament.
- (18) Extinderea aplicării prezentului regulament la alte monede în afară de euro ar prezenta avantaje clare, în special din punctul de vedere al numărului de plăți acoperit. Pentru a permite statelor membre a căror monedă nu este euro să extindă aplicarea prezentului regulament la plățile transfrontaliere denominate în moneda lor națională, ar trebui prin urmare instituită o procedură de notificare. Cu toate acestea, ar trebui să se garanteze că țările care respectă deja procedura de notificare menționată nu sunt obligate să introducă o nouă notificare.
- (19) Se recomandă prezentarea de către Comisie a unui raport privind oportunitatea eliminării obligațiilor naționale de raportare pe bază de decontări. De asemenea, este recomandabil să fie prezentat de către Comisie un raport privind aplicarea prezentului regulament, prin evaluarea în special a utilizării codurilor IBAN sau BIC pentru facilitarea plăților făcute în interiorul Comunității, precum și a evoluțiilor piețelor în legătură cu aplicarea dispozițiilor privind tranzacțiile de debit direct. În contextul dezvoltării SEPA, ar fi de asemenea de dorit ca un astfel de raport să evalueze oportunitatea plafonului de 50 000 EUR care se aplică în prezent principiul egalității comisioanelor.
- (20) Din motive de certitudine juridică și claritate legislativă, Regulamentul (CE) nr. 2560/2001 ar trebui abrogat.

- (21) Pentru asigurarea consecvenței juridice între prezentul regulament și Directiva 2007/64/CE, în special în ceea ce privește transparența condițiilor și cerințele de informare pentru serviciile de plată și în ceea ce privește drepturile și obligațiile aferente furnizării și utilizării serviciilor de plată, este oportun ca prezentul regulament să se aplice începând cu 1 noiembrie 2009. Este oportun să se acorde timp statelor membre până la 1 iunie 2010 în ce privește adoptarea măsurilor penale pentru nerespectarea prezentului regulament.
- (22) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi atinse în mod satisfăcător de statele membre și, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, și având în vedere amploarea și efectele acțiunii, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește reguli pentru plățile transfrontaliere în cadrul Comunității, astfel încât comisiunile percepute pentru plățile transfrontaliere în cadrul Comunității să fie identice cu cele pentru plățile efectuate în aceeași monedă în cadrul unui stat membru.
- (2) Prezentul regulament se aplică plăților transfrontaliere, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2007/64/CE, care sunt efectuate în euro sau în monedele oficiale naționale ale statelor membre care și-au notificat decizia de a extinde aplicarea prezentului regulament la moneda lor națională, în conformitate cu articolul 14.
- (3) Prezentul regulament nu se aplică plăților efectuate de prestatorii serviciilor de plată în nume propriu sau în numele altor prestatori de servicii de plată.
- (4) Articolele 6, 7 și 8 prevăd norme privind operațiunile de debitare directă efectuate în euro între prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și cel al plătitorului.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „plată transfrontalieră” înseamnă o operațiune de plată prelucrată electronic, inițiată de către un plătitor, de către sau printr-un beneficiar al plății, în cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de

plată al beneficiarului plății au sediul în state membre diferite;

2. „plată națională” înseamnă o operațiune de plată prelucrată electronic, inițiată de către un plătitor, de către sau printr-un beneficiar al plății, în cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății au sediul în același stat membru;
3. „plătitor” înseamnă persoana fizică sau juridică care este titularul unui cont de plăți și care autorizează un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu este vorba de un cont de plăți, persoana fizică sau juridică care dă un ordin de plată;
4. „beneficiar al plății” înseamnă persoana fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;
5. „prestator de servicii de plată” înseamnă oricare dintre categoriile de persoane juridice menționate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE, precum și persoanele fizice sau juridice menționate la articolul 26 din respectiva directivă, fiind excluse acele instituții enumerate la articolul 2 din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit⁽¹⁾ care beneficiază de o derogare din partea unui stat membru exercitată în temeiul articolului 2 alineatul (3) din Directiva 2007/64/CE;
6. „utilizator al serviciilor de plată” înseamnă persoana fizică sau juridică care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;
7. „operațiune de plată” înseamnă acțiunea, inițiată de un plătitor sau de către sau printr-un beneficiar al plății, de a plasa, transfera sau retrage fonduri, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;
8. „ordin de plată” înseamnă orice dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;
9. „comision” înseamnă orice comision perceput de un prestator de servicii de plată utilizatorului serviciului de plată și legat direct sau indirect de o operațiune de plată;
10. „fonduri” înseamnă bancnote și monede, monedă scripturală și bani electronici, astfel cum sunt definiți la articolul 1 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2000/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind inițierea, exercitarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor de bani electronici⁽²⁾;

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 275, 27.10.2000, p. 39.

11. „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în scopuri altele decât activitățile sale comerciale sau profesionale;
12. „microîntreprindere” înseamnă o întreprindere care, la momentul încheierii contractului de servicii de plată, este o întreprindere, astfel cum este definită la articolul 1 și articolul 2 alineatele (1) și (3) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii ⁽¹⁾;
13. „comision interschimb” înseamnă un comision plătit între prestatorul de servicii de plată al plătitorului și cel al beneficiarului pentru fiecare operațiune de debitare directă;
14. „debitare directă” înseamnă un serviciu de plată pentru debitarea contului de plăți al plătitorului, în cazul în care o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului acordat de către plătitor beneficiarului plății, prestatorului de servicii de plată al plătitorului sau propriului prestator de servicii de plată al beneficiarului plății;
15. „schemă de debitare directă” înseamnă un set comun de norme, practici și standarde convenite între prestatorii de servicii de plată pentru efectuarea operațiunilor de debitare directă.

Articolul 3

Comisioane pentru plățile transfrontaliere și plățile naționale corespunzătoare

- (1) Comisiunile percepute de un prestator de servicii de plată de la un utilizator de servicii de plată pentru plățile transfrontaliere de până la 50 000 EUR sunt identice cu comisioanele percepute de acel prestator de servicii de plată de la utilizatorii de servicii de plată pentru plățile naționale corespunzătoare, de aceeași valoare și în aceeași monedă.
- (2) La evaluarea nivelului comisioanelor pentru o plată transfrontalieră, în scopul respectării dispozițiilor de la alineatul (1), prestatorul serviciilor de plată identifică plata națională corespunzătoare.

Autoritățile competente emit orientări în vederea identificării plăților naționale corespunzătoare atunci când consideră că este necesar. Autoritățile competente cooperează în mod activ în cadrul Comitetului de plăți instituit în conformitate cu articolul 85 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE pentru a asigura consecvența orientărilor în ceea ce privește plățile naționale corespunzătoare.

(3) În cazul în care un stat membru a notificat decizia sa de a extinde aplicarea prezentului regulament la moneda sa națională în conformitate cu articolul 14, o plată națională care este efectuată în moneda statului membru în cauză poate fi considerată a corespunde unei plăți transfrontaliere care este efectuată în euro.

(4) Prezentul regulament nu se aplică comisioanelor de conversie monetară.

Articolul 4

Măsuri pentru facilitarea automatizării plăților

(1) Dacă este cazul, prestatorul serviciilor de plată comunică utilizatorului serviciilor de plată codul IBAN al utilizatorului serviciilor de plată și codul BIC al prestatorului serviciilor de plată.

În plus, dacă este cazul, prestatorul serviciilor de plată indică codul IBAN al utilizatorului serviciilor de plată și codul BIC al prestatorului serviciilor de plată în extrasele de cont sau într-o anexă la acestea.

Prestatorul serviciilor de plată furnizează informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat utilizatorului serviciilor de plată fără plata unor comisioane.

(2) Dacă este cazul cu privire la natura operațiunii de plată în cauză:

- (a) pentru operațiunile inițiate de către plătitor, plătitorul comunică, la cerere, prestatorului de servicii de plată codul IBAN al beneficiarului plății și codul BIC al prestatorului serviciilor de plată al beneficiarului plății;
- (b) pentru operațiunile inițiate de către beneficiarul plății, beneficiarul plății comunică, la cerere, prestatorului de servicii de plată codul IBAN al plătitorului și codul BIC al prestatorului serviciilor de plată al plătitorului.

(3) Prestatorul serviciilor de plată poate aplica unele comisioane suplimentare față de cele aplicate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) utilizatorului serviciilor de plată în cazul în care acesta din urmă dă instrucțiuni prestatorului de servicii de plată să efectueze operațiunea de plată fără a comunica codurile IBAN și BIC în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol. Aceste comisioane trebuie să fie adecvate și în acord cu costurile. Ele sunt convenite între prestatorul serviciilor de plată și utilizatorul serviciilor de plată. Prestatorul serviciilor de plată informează utilizatorul serviciilor de plată cu privire la valoarea comisioanelor suplimentare în timp util, înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să fie supus obligațiilor care decurg dintr-un astfel de acord.

⁽¹⁾ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

(4) Dacă este cazul cu privire la natura operațiunii de plată în cauză, un furnizor de bunuri și servicii care acceptă plățile acoperite de prezentul regulament comunică clienților săi codul său IBAN și codul BIC al prestatorului său de servicii de plată pentru toate facturările de bunuri și servicii în Comunitate.

Articolul 5

Obligațiile de raportare a balanțelor de plăți

(1) Începând cu 1 ianuarie 2010, statele membre elimină obligațiile naționale de raportare pe bază de decontări ale prestatorilor serviciilor de plată pentru statistica balanțelor de plăți aferente operațiunilor de plată ale clienților lor de până la 50 000 EUR.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre pot continua să colecteze date cumulative sau alte informații relevante disponibile imediat, cu condiția ca această colectare să nu aibă niciun impact asupra procesării automatizate a plăților și să poată fi automatizată complet de către prestatorii serviciilor de plată.

Articolul 6

Comisionul interschimb pentru operațiunile transfrontaliere de debitare directă

În absența oricărui acord bilateral între prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și cel al plătitorului, se aplică un comision interschimb multilateral de 0,088 EUR, care poate fi plătit de prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății către prestatorul serviciilor de plată al plătitorului pentru fiecare operațiune de debitare directă transfrontalieră efectuată înainte de 1 noiembrie 2012, cu excepția cazului în care între prestatorii de servicii de plată în cauză a fost convenit un comision interschimb multilateral mai mic.

Articolul 7

Comisionul interbancar pentru operațiunile naționale de debitare directă

(1) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), în cazul în care se aplică un comision interschimb multilateral sau altă remunerație agreată pentru o operațiune națională de debitare directă efectuată înainte de 1 noiembrie 2009, între prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și cel al plătitorului, acest comision interschimb multilateral sau altă remunerație agreată se aplică pentru orice operațiune națională de debitare directă efectuată înainte de 1 noiembrie 2012.

(2) În cazul în care acest comision interschimb multilateral sau altă remunerație agreată suferă o reducere sau este eliminat(ă) înainte de 1 noiembrie 2012, această reducere sau eliminare se aplică oricărei operațiuni naționale de debitare directă efectuată înainte de această dată.

(3) În cazul în care între prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și cel al plătitorului există un acord bilateral referitor la o operațiune națională de debitare directă, alineatele (1) și (2) nu se aplică operațiunilor naționale de debitare directă efectuate înainte de 1 noiembrie 2012.

Articolul 8

Accesibilitatea pentru operațiunile de debitare directă

(1) Un prestator de servicii de plată al unui plătitor care este accesibil pentru o operațiune națională de debitare directă efectuată în euro, prin contul de plăți al aceluși plătitor, este de asemenea accesibil, în conformitate cu schema de debitare directă, pentru operațiunile de debitare directă efectuate în euro inițiate de către un beneficiar al plății printr-un prestator de servicii de plată cu sediul în oricare dintre statele membre.

(2) Alineatul (1) se aplică numai operațiunilor de debitare directă care sunt accesibile consumatorilor în cadrul schemei de debitare directă.

(3) Prestatorii serviciilor de plată se conformează cerințelor prevăzute la alineatele (1) și (2) până la data de 1 noiembrie 2010.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (3), prestatorii de servicii de plată cu sediul într-un stat membru a cărui monedă nu este euro se conformează cerințelor prevăzute la alineatele (1) și (2) în ceea ce privește operațiunile de debitare directă efectuate în euro până la 1 noiembrie 2014. Cu toate acestea, dacă oricare dintre statele membre menționate anterior adoptă moneda euro înainte de 1 noiembrie 2013, prestatorii de servicii de plată cu sediul în statul membru respectiv se conformează cerințelor prevăzute la alineatele (1) și (2) în termen de un an de la data intrării statului membru respectiv în zona euro.

Articolul 9

Autorități competente

Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile cu asigurarea respectării prezentului regulament.

Statele membre informează Comisia cu privire la autoritățile competente respective până la 29 aprilie 2010. Acestea informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară care are legătură cu autoritățile respective.

Statele membre pot desemna organisme existente să acționeze ca autorități competente.

Statele membre solicită autorităților competente să monitorizeze în mod eficient conformitatea cu prezentul regulament și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea acestuia.

Articolul 10

Proceduri de reclamație pentru presupuse încălcări ale prezentului regulament

(1) Statele membre instituie proceduri care permit utilizatorilor serviciilor de plată și altor părți interesate să depună reclamații la autoritățile competente cu privire la presupuse încălcări ale prezentului regulament de către prestatori ai serviciilor de plată.

În acest scop, statele membre pot folosi sau extinde procedurile existente.

(2) Dacă este cazul și fără a aduce atingere dreptului de a deferi o cauză justiției în conformitate cu dreptul național procedural, autoritățile competente informează partea care a formulat reclamația despre existența procedurilor extrajudiciare de reclamație și de recurs instituite în conformitate cu articolul 11.

Articolul 11

Proceduri extrajudiciare de reclamație și de recurs

(1) Statele membre stabilesc proceduri extrajudiciare adecvate și eficiente de reclamație și de recurs în vederea soluționării litigiilor în legătură cu drepturile și obligațiile ce decurg din prezentul regulament între utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii lor de servicii de plată. În acest sens, statele membre desemnează organisme existente, dacă este cazul, sau instituie noi organisme.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la organismele respective până la 29 aprilie 2010. Acestea informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară care are legătură cu organismele respective.

(3) Statele membre pot prevedea ca prezentul articol să se aplice numai utilizatorilor serviciilor de plată care au calitatea de consumatori sau de microîntreprinderi. În acest caz, statele membre informează Comisia în consecință.

Articolul 12

Cooperarea transfrontalieră

Autoritățile competente și organismele responsabile pentru procedurile extrajudiciare de reclamație și de recurs din diferite state membre, menționate în articolele 9 și 11, cooperează activ și cu promptitudine pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere. Statele membre asigură existența unei astfel de cooperări.

Articolul 13

Sancțiuni

Fără a aduce atingere articolului 17, statele membre stabilesc, până la 1 iunie 2010, regimul sancțiunilor aplicabile în cazul

încălării prezentului regulament și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. Astfel de sancțiuni trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre informează Comisia în legătură cu dispozițiile menționate până la 29 octombrie 2010 și îi comunică fără întârziere orice modificare ulterioară adusă acestora.

Articolul 14

Aplicarea la alte monede decât euro

(1) Un stat membru a cărui monedă nu este euro și care decide să extindă aplicarea prezentului regulament, cu excepția articolelor 6, 7 și 8, la moneda sa națională informează Comisia în consecință. Notificarea respectivă este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Extinderea aplicării prezentului regulament intră în vigoare la 14 zile de la publicarea menționată.

(2) Un stat membru a cărui monedă națională nu este euro și care decide să extindă aplicarea articolelor 6, 7 sau 8 sau a oricărei combinații a acestora la moneda sa națională informează Comisia în consecință. Notificarea respectivă este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Extinderea aplicării articolelor 6, 7 sau 8 intră în vigoare la 14 zile de la publicarea menționată.

(3) Statelor membre care, la 29 octombrie 2009, au îndeplinit deja procedura de notificare conform articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 2560/2001 nu li se mai solicită să trimită notificarea menționată în alineatul (1) al prezentului articol.

Articolul 15

Reexaminarea

(1) Până la 31 octombrie 2011, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Băncii Centrale Europene un raport privind oportunitatea eliminării obligațiilor naționale de raportare pe bază de decontări. Raportul este însoțit, după caz, de o propunere.

(2) Până la 31 octombrie 2012, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Băncii Centrale Europene un raport privind aplicarea prezentului regulament, însoțit, dacă este cazul, de o propunere. Acest raport se referă, în special, la următoarele:

(a) utilizarea codurilor IBAN și BIC în legătură cu automatizarea plăților;

(b) oportunitatea plafonului prevăzut la articolul 3 alineatul (1); și

(c) evoluția piețelor în contextul aplicării articolelor 6, 7 și 8.

*Articolul 16***Abrogare**

Regulamentul (CE) nr. 2560/2001 se abrogă de la 1 noiembrie 2009.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

*Articolul 17***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 noiembrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 septembrie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

C. MALMSTRÖM
